

Tað tekur tíð at arbeiða seg upp

Fótbóltur: Uppgávubýtið á landsliðnum er, sum tað eigur at vera á einum fótbóltsliði

– Um tú heldur á nóg leingi, so sleppur tú eina ferð undan at dragsa tungu taskurnar.

Orðini eigur Jens Martin Knudsen, sum við sínum 32 árum er elsti maður í síðsta landsliðsferðalagnum undan ár 2000, og sum er einstasti maður, ið var við í fyrsta landsdystinum í 1988, og sum framvegis er í hópnum.

Óg tá tú eygleiðir, hvørjar uppgávurnar hjá spælarnum eru, og hvussu teir bera seg at í hópnum, so er tað sjón fyrri søgn, at tað er munur á. Hetta er ikki ein trupulleiki, men heldur ein styrki. Vejarin vil hava, at tað skal vera soleiðis, og spælarnir vita, at tað eigur at vera soleiðis.

Nýggir duksar

Tað hevur altíð verið so, og soleiðis er tað framvegis, at teir yngstu spælarnir skulu hjálpa ognarróklinum, sum hesa ferð er Heðin Askham, at bera nógva kassarnar og taskurnar við klæðum, bóltum og øðrum, sum hoyrir við til ferðalagið.

Ónkuntið verður tikið til, at tá tað snýr seg um uppgávurnar, so er tað ikki altíð ein fyrimunur at koma undan á landsliðið. Julian Johnsson var 20 ára gamal, tá hann í 1995 spældi fyrri fyrstu ferð á landsliðnum, og tað gekk rúm tíð, áðrenn hann og Henning Jarnskor komu undan leiklutinum sum taskuberarar.

Heðin á Lakjuni er 21 ára gamal, men hann er longu komin undan uppgávum hjá teimum yngstu, tí Jákup á Borg, sum hevur spælt fleiri dystir enn Heðin á Lakjuni, og Rógvi Jacobsen eru báðir yngri enn Heðin á Lakjuni, og harvið eru tað teir báðir, sum nú taka tungstøðina. Óg so kunnu teir troysta seg við orðnum hjá Jens Martin Knudsen um, at um teir verða nóg drúgvir á landsliðnum, so sleppa teir undan at dragsa taskurnar.

Tryggu menninir

Tá landsliðið er saman – um tað so er í Føroyum ella aðra staðni í Europa (higartil hevur landsliðið ikki verið aðra staðni í verðini enn í Europa) – so er lagið vanliga gott, og soleiðis er tað eisini hesa ferð.

Men tað skert sjálvandi ikki burtur, at spenningurin, bæði hjá teimum, ið fylgja við sum umboð fyrri tey, ið heima í Føroyum vilja vita um, hvussu tað stendur til og gongst, og ikki ímillum spælarnar, er, hvussu liðið fer at siggja út.

Hjá summum er einki ivamál. Út frá undanfarnu dystum kenna teir seg ivalyst fullvísar í, at teir skulu spæla við, og ímillum hesar teljast fleiri av verjuspælarnum. Tað er t.d. eingin ivi um, at Jens Kristian Hansen í kvöld fer at spæla fyrri 31. ferð, at Hans Fróði Hansen fer at spæla fyrri 11.

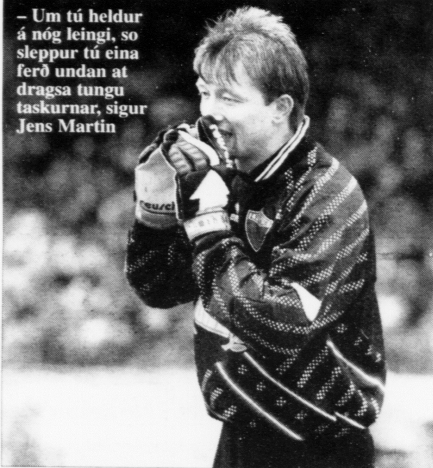
ferð, at Óli Johannesen í kvöld fer at spæla 43. landsdystin, at Allan Mørkøre fer at spæla 46. ferð, og at Pól Thorsteinsson fer at spæla 19. landsdystin upp í slag.

Most áhugaverdu menninir

Landsliðsspælarnir vita væl, at tað snýr seg um dystin í kvöld. Teir skulu umboða føðilandið, og teir skulu gera tað virðiliga, men, sum vit søgdu í gjár, so vita teir eisini, at um teir rokja uppgávuna væl, so økst møguleikin fyrri, at fótbólturin kann gerast teirra livibreyð.

Men hetta merkir ikki, at

– Um tú heldur á nóg leingi, so sleppur tú eina ferð undan at dragsa tungu taskurnar, sigur Jens Martin

spælarnir ikki hugna sær. Tónin er lættur, og ikki minst fyrri útitsetarnar er tað hugaligt at vera sama við landsmonnum og m.a. at verða kunnaðir um fótbólts-tosið millum hinar, sum ikki minst snýr seg um, hvør skal spæla hvar komandi ár.

Teir, sum spæla í Føroyum, fylgja væl við í, hvussu tað gongst útitsetnum, og hóast Jákup Mikkelsen ikki sigur so nóg um tað sjálvur, so eru hinir sjálvandi sera áhugaðir í, hvussu fótbóltsframtíðin verður hjá Herfølge málverjanum.

Tá landsliðsferðalagið mikukvöldið var í luftini, var tað serliga ein síða í Jyllandspostinum, ið hevði áhuga. Undir stórar mynd av landsliðsmálverjanum stóð grein undir yvirkritini »Den stilfærdige jernmand«. Greinin snúði seg um føroyska landsliðsmálverjan, sum varð sagdur at vera millum tungu dreingirnar í superliguni, og sektiónin í blaðnum, sum greinin stóð í, fór sum ein annar drunnur runt umboð á Atlantsflog. **jh**

Ungu klaksvíkingarnir bíða í spenningi

Fótbóltur: Óg liðformaðurin minnist aftur á, at Smicér var strævnasti maðurin at hava tjóður á fyrri einum góðum ári síðani

Teir eru báðir millum feskastu nœvnini í landsliðshópi. Venjarin plagar at siga, at nýggju menninir skulu koma so at siga gjøgnum bakdyrnar og inn á liðið, og tað vita tey bæði umboðini fyrri nýklæktu FM vinnarnar, Heðin á Lakjuni og Rógvi Jacobsen.

Tað er ikki útilokað, at annar teirra verður ímillum teir fyrstu ellivu í kvöld, men tað hevði líkt venjaranum lítið at gjørt so stóra roynd í so týðingarmiklum dysti.

– Eg rokni ikki við tí, men fái eg møguleikan, so kenni eg meg vea so mikið væl fyrri, at eg havi gott tak á nœrvunum, so tað hevði ikki verið nokur forðing, sigur Rógvi Jacobsen, sum fyrri fyrstu ferð er uttanlands við landsliðnum. Hann heldur tað vera hugaligt at venja saman við landsliðsmonnum.

Heðin á Lakjuni var við í Spania fyrri tveimum árum síðani, og hann var eisini við á venjingarleguni fyrst í hesum árinum. Heðin plagdi at vera vongverji og ónkuntið miðverji hjá KÍ, men í ár hevur hann í nógvum dystum verið álopsmaður í vinstri.

Tá vit spyrja hann, hvar hann droymir um at spæla á landsliðnum, heldur hann fyrri, at hann fer at gera tað, sum venjarin gevur honum boð um: – Men um eg sjálvur hevði havt møguleikan at valt, so hevði eg einki havt ímóti at verið vongverji í vinstri, tí tað hevði

givið mær meiri pláss at spælt frameftir og harvið at fingið møguleikan at brúkt skjótaleikan.

Arbeiddu nóg

Jens Kristian Hansen, liðformaðurin á føroyska liðnum, var ikki komin á landsliðið, tá Føroyar í HM undankappingini í 1992 og 1993 vóru í bólk við Kekkosllovakia, men síðani tá hevur hann spælt við allar trýggjar ferðirnar:

– Tá vit sammeta hetta mótstøðuliðið við hini, sum vit hava spælt ímóti í hesari undankappingini, so haldi eg, at tað er mest spennandi at spæla ímóti Kekkia, tí har eru nógvir spælarnar, sum dagliga eru í nœkrum av bestu liðnum í Europa, og so hava teir eitt av bestu liðnum í heiminum.

Tá vit spyrja liðformannin um, hvat hann serliga minnst frá 1–0 tapinum í fjór, so minnst hann sjálvandi fyrst og fremst málið, ið kekkarnir sø at siga stjólur í mjetkanum, men hann minnst eisini, at tað serliga var ein maður, sum gjørdi um seg:

– Teir høvdu ein stóran mann har frammi (Vratislav Lokvenc). Hann stóð fyrri tað mesta stillur, og so var tað Vladimir Smicér, sum flutti seg sera nóg og var strævin at hava tak á, sigur liðformaðurin, sum heldur, at tað man ikki fara at vera stóri munurin á, sjálvst um onkrir av teimum, sum hava verið nóg við, ikki vera við hesa ferð. **jh**

Allan hóttir Jens Martin

Fótbóltur: Allan heldur at broytingarnar hava verið stórar frá tilíktina dystinum í Landskrona og til nú hann spælir 46. dystin

Landsliðsvenjarin plagar ikki at siga nakað um, hvussu liðið fer at siggja út, og tað fer hann neyvnan at gera hesaferð heldur.

Men hann plagar at halda seg til teir, sum hann frammanundan hevur vist álit, og tað fer hann ivalyst eisini at gera hesaferð.

Tað vil millum annað siga, at Jákup Mikkelsen verður í málinum, og at Allan Mørkøre verður úti á vøllinum. At málverjupláss-ið er upptikið av Herfølge-málverjanum vil aftur siga, at hann, sum sambært íslendska dagblaðið DV var besti spælari í landsliðsma-deildini í ár, verður á bonk-inum.

Um tað verður, sum vit her hava roknað við, so vil tað siga, at Jens Martin Knudsen í annaðkvöld ikki verður einsamallur um at sita á metinum í tali á landsdystum.

Jens Martin Knudsen

hevur 46 ferðir vart føroysk málið í altjóða skrásettum landsdystum, meðan Allan Mørkøre hevur spælt við 45 ferðir.

Frá frítíð til arbeiði

Tá føroyingar spældu fyrsta EM-undankappingardystin yvirhøvur, var Allan Mørkøre 18 ára gamal.

Hann hevði verið við í onkrum venjingardysti, t.d. ímóti Hetlandi, og tí kom tað ikki púra óvart á hann, tá Páll Guðlaugsson gjørdi av, at ungi klaksvíkingurin skuldi vera ímillum teir fyrstu 11 ímóti Eysturriki í Landskrona:

– Broyingarnar hava verið sera stórar síðani tá, men eg má siga, at tað, sum framvegis stendur í huganum sum tær størstu upplivingarnar í øll hesi árin, eru teir fyrstu landsdystirnir. Tá vunnu vit móti Eysturriki, taptu 4–1 í fullsettri Ítróttarpark í Keypmannahavn,

og eg var so heppin at skora føroyska málið, og tá vit megnaðu at javna til 1–1 og halda tórni í Belfast.

Óg hvørjar hava størstu broyingarnar so verið?

– Bæði í máttanum vit spæla, og í máttanum, sum alt kring dystirnar kring gongur fyrri seg uppá. Eg var heppin at gerast ein av teimum, sum Páll Guðlaugsson valdi hvørja ferð. Vit fóru hvørja ferð á vøllin fyrri at verja og fyrri at stríðast fyrri livinum. Páll dugdi fantastiska væl at seta okkum upp til dystirnar, men vit spælarnar vóru ikki so medvitandi um týðningin, sum tað hevur at fyrirreika seg rætt til stóru avbjóðingarnar. Vit vóru meiri ella minni ferð-amenn, tá vit vóru saman á landsliðnum. Vit spældu tennis, svumu og sólaðu okkum við hvørt.

Óg nú?

– Landsliðsuppgávurnar eru meira arbeiði enn frí-

tíðarítriv. Vit hava lært, hvussu týðningarmikið tað er at hvíla millum venjingarnar, og tá vit fara inn á vøllin til landsdystirnar, so er tað altíð við boðum frá venjaranum, at vit skulu spæla fótbólt. At nógvir av okkum eisini hava spælt nógvar dystir, ger eisini, at vit ikki eru so óróligir og nervosir, sum tá vóru, tá royndirnar fáu og smáar.

Dreymurin

Um tað gongur, sum tað higartil hevur gjørt, so fer Allan Mørkøre komandi ár at spæla fyrri 50. ferð á landsliðnum, og sambært klaksvíkinginum í IBV, sum hesaferð umboðar HB á landsliðnum, droymir skjótt 28 ára gamli miðvallarin framvegis um at koma longur við fótbóltinum:

– Komandi árið verður fyrsta ári, har eg frá byrjan av fari at venja eins nóg sum hinir í IBV, og eg havi sett mær fyrri at leggja alla orku í. Um møguleikin býðst at fara onkra aðrastaðni at spæla, og tilboðið er nóg spennandi, so fari eg av álvara at umhugsa at taka av.

Heðin á Lakjuni, nýklaktur meistari við KÍ, og í hópnum hjá Allan Simonsen